

दानिएलको पुस्तक - एक सय बयासीौँ

भविष्यवाणीपूर्ण गठबन्धनहरू र युद्धहरू: प्राचीन सेल्युकसदेखि आधुनिक भू-राजनीतिसम्म

Jeff Pippenger

2024-04-12

तेह्रौँ र चौधौँ पदहरूले यस्तो इतिहासलाई पहिचान गराउँछन् जहाँ सेल्युकस र म्यासेडोनका फिलिपले एउटा गठबन्धन निर्माण गरिरहेका थिए, र तिनीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीकात्मक रूप धारण गर्छन्, जुन रोमको पहिलो प्रोक्सी सेना हो; अनि म्यासेडोन (ग्रीस) संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतीक हो। त्यो आरम्भिक इतिहासमा, उत्तरका राजाको (सेल्युकसको) र फिलिपको (ग्रीसको) गठबन्धनले पानियमको युद्धतर्फ लैजाने इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको नाम दुई शताब्दीपछि पानियमबाट परिवर्तन भई कैसरिया फिलिप्पी नगर भएको थियो। नगरको यो द्वैध नामले सेल्युकस र म्यासेडोनका फिलिपको गठबन्धनको स्मरण गराइरहेको थिएन।

“कैसरिया फिलिप्पी” नामको उत्पत्ति प्राचीन कालमा Paneas वा Panium भनेर चिनिने नगरको ऐतिहासिक रूपान्तरणबाट भएको हो। उक्त नगरको मूल नाम Paneas राखिएको थियो, किनकि यो युनानी देवता Pan लाई समर्पित एक प्रमुख मुहानको नजिक अवस्थित थियो। प्राचीन संसारमा एउटा महत्त्वपूर्ण धार्मिक स्थल मानिने त्यो मुहान यर्दन नदीमा मिसिन्थ्यो।

महान् राजा हेरोदको शासनकालमा, करिब ईसापूर्व पहिलो शताब्दीमा, यस सहरमा उल्लेखनीय नवीकरण गरियो, र यसलाई विस्तार तथा सुशोभित गरियो। कैसरिया फिलिप्पीको नाम महान् हेरोदका छोरा हेरोद फिलिपले राखेका थिए। उनले यस सहरको नाम रोमी सम्राट् कैसर अगस्टसको सम्मानमा “कैसरिया” राखे, र आफ्नै नामबाट “फिलिप्पी” थपे; यसरी “कैसरिया फिलिप्पी” नाम रह्यो। त्यसकारण, “कैसरिया फिलिप्पी” “कैसरिया” र “फिलिप्पी” को संयोजन हो—“कैसरिया” ले कैसर अगस्टसप्रति हेरोदको श्रद्धाञ्जलि प्रतिबिम्बित गर्छ, र “फिलिप्पी” ले हेरोद फिलिपलाई सम्मान गर्दछ।

भविष्यसूचक रूपमा पानियम सेल्युकस र म्यासिडोनका फिलिपबीचको एक महासंघसँग सम्बन्धित छ, र साथै कैसर र हेरोद फिलिपबीचको गठबन्धनसँग पनि। ती दुई गठबन्धनहरूले सेल्युकस र फिलिपद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पुटिनको रूसको पतनपछि उत्पन्न हुने संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त राष्ट्रसंघबीचको गठबन्धनलाई सम्बोधन गर्छन्। तिनले पापसी, जो माता हो, र संयुक्त राज्य अमेरिका, जो छोरी हो, बीचको गठबन्धनलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई कैसर र फिलिपद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो दुवै रोमका प्रतिनिधि थिए। तिनीहरू मिलेर संयुक्त राज्य अमेरिकाले “रोमी शक्तिको हात समाल्न खाडीपारि हात फैलाउँदै” र “स्पिरिचुअलिज्मसँग हातेमालो गर्न अतल खाडलमाथि हात पसादै” पुगेको अवस्थालाई चिनाउँछन्। पद सोह्रको आइतबारको कानुनअधि नै, त्रिविध एकता पहिले नै स्थापित भइसकेको हुन्छ।

पानियमले ग्रीक देवता पानको आराधनाको केन्द्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ग्रीक देवता पानलाई समर्पित गरिएको त्यो मूलस्रोत त्यस समयमा “नरकका ढोकाहरू” भनेर पनि चिनिन्थ्यो, र जब येशू त्यहाँ जानुभयो, तब “नरकका ढोकाहरू” सम्बन्धी उहाँको कथनले अन्तिम दिनहरूमा घट्ने ग्रीस (वैश्वीकरण) का राजनीतिक तथा धार्मिक विशेषताहरू र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादबीचको संघर्षलाई संकेत गर्दछ। यो त्यही युद्ध हो, जसको प्रारम्भ पहिले धनी राष्ट्रपतिले पद दुईमा ग्रेसियाको क्षेत्रलाई उद्देलित पारेर गराएको थियो। यो विश्वव्यापी बाह्य युद्ध हो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाभित्रको आन्तरिक युद्ध पनि हो।

वैश्विकतावादको धर्म नै अजिङ्गरको धर्म हो, जुन हाम्रो आधुनिक सन्दर्भमा ‘वोकवाद’को धर्म हो। २०२० मा, प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा चिनाइएको अतल कुण्डबाट निस्केको पशुले आफ्नो राजनीतिक तथा धार्मिक शक्ति प्रकट गर्‍यो र पृथ्वीको पशुका दुवै सीङलाई मान्यो। अन्य कुराहरूका साथसाथै, त्यस अतल कुण्डको

प्रतिनिधित्व यर्दन नदीलाई पोषण गर्ने “पानको मूल” ले गर्दछ।

यूनानी पौराणिक कथाहरूमा पान प्रकृति, वन्य प्रदेश, र ग्राम्य संगीतसँग सम्बन्धित थियो, र उसलाई समर्पित झरनाको उपस्थिति पनि उसका उपासकहरूका लागि धार्मिक महत्त्व राख्थ्यो। देवता पानलाई प्रायः बाख्राका खुट्टा, सिङ, र कानसहित चित्रित गरिन्छ। पानलाई गोठालाहरू र बथानहरूको देवता मानिन्थ्यो, र वन तथा पर्वतहरूमा क्रीडा गर्ने चञ्चल र शरारती देवताको रूपमा प्रायः प्रस्तुत गरिन्थ्यो। बाख्राका खुट्टा भएको देवताको रूपमा पानको यो प्रतिमा दानियेल अध्याय आठसँग मेल खान्छ, जहाँ यूनानलाई एउटा भाले-बाख्राद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। बाख्रा प्राचीन यूनानमा एक सामान्य पाल्नु जनावर थियो, र ती प्रायः पर्वतीय प्रदेशहरूमा पाइन्थे, जहाँ पान विचरण गर्ने विश्वास गरिन्थ्यो। यो चित्रण पानको मूर्तिलक्षणको एक प्रमुख विशेषता बन्यो र राष्ट्रिय मुद्रासमेत, देवतालाई चित्रित गर्ने यूनानी कला तथा साहित्यमा स्थिर रहिरह्यो।

जब येशू कैसरिया फिलिप्पीमा आउनुभयो, उहाँले “नरकका ढोकाहरू” ले मण्डलीमाथि प्रबल हुन सक्नेछैनन् भनी उद्घोष गर्नुभयो। येशूको प्रश्नको उत्तरमा पत्रुसले व्यक्त गरेको कुरा ख्रीष्टियन इतिहास र परम्परामा “ख्रीष्टियन अंगीकार” का रूपमा बुझिन्छ।

येशू कैसरिया फिलिप्पीको प्रदेशमा आउनुभएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म, अर्थात् मानिसको पुत्र, को हुँ भनी भन्छन्?” तिनीहरूले भने, “कतिले तपाईंलाई यूहन्ना बपतिस्मा दिने भन्छन्; कतिले एलियाह; र अरूले यर्मिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना भन्छन्।” उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिमीहरू मलाई को हुँ भनी भन्छौ?” शिमोन पत्रुसले जवाफ दिँदै भने, “तपाईं जीवित परमेश्वरका पुत्र, ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।” तब येशूले उनलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “धन्य हौ, शिमोन बारयोना; किनकि यो कुरा तिमीलाई मासु र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले हो। अनि म तिमीलाई पनि भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरूले यसमाथि प्रबल हुने छैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।” त्यसपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई कडाइका साथ आज्ञा दिनुभयो कि उहाँ नै येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा कसैलाई नभन्नु। मत्ती 16:13-20।

यो खण्ड महत्वपूर्ण छ, किनकि यसले येशूको सेवकाइ तथा ख्रीष्टियन धर्मशास्त्रको विकासमा एक निर्णायक क्षणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। जीवित परमेश्वरका पुत्र, मसीहको रूपमा येशूलाई पतरसले गरेको स्वीकारलाई ख्रीष्टियन विश्वासको आधार तथा त्यही शिलान्यासको कोणाशम मानिन्छ, जसको माथि मण्डली निर्माण गरिएको छ। “यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु” भन्ने वाक्यांशलाई क्याथोलिक परम्परामा पतरस स्वयंप्रति संकेत गरेको रूपमा व्याख्या गरिन्छ, जसलाई येशूले त्यही “चट्टान” को रूपमा चिनाउनुभएको छ, जसको माथि मण्डली निर्माण गरिनेछ। यही व्याख्याले क्याथोलिक धर्मशास्त्रमा पोपको प्रधानता र अधिकारको आधार प्रदान गर्दछ।

प्रोटेस्टेन्ट धर्मशास्त्रमा “चट्टान” भन्ने शब्दले व्यक्तिगत रूपमा पत्रुसलाई जनाउँछ भन्ने बुझाइ राखिँदैन; बरु यसले येशूलाई मसीह र परमेश्वरका पुत्रका रूपमा पत्रुसले गरेको विश्वासको स्वीकारोक्तिलाई जनाउँछ। यस दृष्टिकोणअनुसार, मण्डलीको जग पत्रुस होइन, तर येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ र परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने स्वीकारोक्ति हो। धर्मशास्त्रीय व्याख्या जे-जस्तो भए पनि, मत्ती 16:13-20 मा रहेको पत्रुसको स्वीकारोक्ति ख्रीष्टीय विश्वासमा एउटा केन्द्रीय र आधारभूत खण्डका रूपमा मानिन्छ, जसले येशूको पहिचान मसीह र परमेश्वरका पुत्रका रूपमा विशेष रूपमा जोड दिन्छ, र मण्डलीको मिशन तथा उद्देश्यलाई पुष्टि गर्दछ।

अघिल्लो लेखमा हामीले The Desire of Ages बाट एउटा अंश प्रस्तुत गरेका थियौं, जहाँ सिस्टर ह्याइटले ख्रीष्टको कैसरिया फिलिप्पी भ्रमणसँग सम्बन्धित केही विषयहरूलाई औल्याउनुहुन्छ। उहाँले उल्लेख गर्नुभएको बुँदाहरूमध्ये एउटा यो हो कि कैसरिया फिलिप्पीका शिक्षाहरू प्रस्तुत गर्ने उद्देश्यले ख्रीष्टले चेलाहरूलाई यहूदीहरूको प्रभावबाट टाढा लैजानुभएको थियो।

“येशू र उहाँका चेलाहरू अब कैसरिया फिलिप्पी वरपरका नगरहरूमध्ये एकमा पुगेका थिए। तिनीहरू गालीलको सीमाभन्दा बाहिर, मूर्तिपूजा प्रबल रहेको प्रदेशमा थिए। यहाँ चेलाहरू यहूदीमतको नियन्त्रणकारी प्रभावबाट अलग गरिए, र अन्यजातीय उपासनासँग अझ नजिकको सम्पर्कमा ल्याइए। तिनीहरूको वरिपरि संसारका सबै भागहरूमा विद्यमान रहेका अन्धविश्वासका रूपहरू देखिन्थे। येशूले चाहनुहुन्थ्यो कि यी कुराहरूको दृश्यले तिनीहरूलाई अन्यजातिहरूप्रति आफ्नो जिम्मेवारीको बोध गराओस्। यस प्रदेशमा बसोबास गर्नुहुने अवधिमा, उहाँले जनसमूहमाझ शिक्षा दिनबाट आफूलाई अलग राख्ने, र आफूलाई अझ पूर्णरूपमा आफ्ना चेलाहरूलाई समर्पित गर्ने प्रयास गर्नुभयो।” *The Desire of Ages*, 411.

१८ जुलाई, २०२० मा, ख्रीष्टले ११ सेप्टेम्बर, २००१ का चेलाहरूलाई लाओडिसीयन एडभेन्टवादको प्रभावबाट हटाउनुभयो। दस कुमारीहरूको दृष्टान्तमा पहिलो निराशाले, उपहास गर्नेहरूको सभाबाट—जसलाई पार गरिँदै जाने प्रक्रिया चलिरहेको थियो—आन्दोलनको पृथक्करण उत्पन्न गर्‍यो। यो सत्य मिलेराइट इतिहासमा १९ अप्रिल, १८४४ मा पूरा भयो, र फेरि १८ जुलाई, २०२० मा पनि। त्यसपछि ढिलो हुने समयको इतिहास आरम्भ भयो, र यसले पहिलो तथा तेस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलन दुवैमा “सत्य” को हस्ताक्षर धारण गर्दछ।

पहिलो निराशा तीनवटा मार्गचिह्नहरूमध्ये पहिलो हो, र यो इतिहास अक्टोबर २२, १८४४ को महान् निराशासँग समाप्त हुन्छ, जसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको “महान् भूकम्प” को प्रतीकात्मक रूप धारण गर्दछ। हिब्रू वर्णमालाको प्रारम्भ, अर्थात् पहिलो अक्षरले एउटा निराशालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अन्त्य, अर्थात् हिब्रू वर्णमालाको बाइसौँ अक्षरले पनि एउटा निराशालाई नै प्रतिनिधित्व गर्दछ। तेहीँ अक्षरले, जसले विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, मूर्ख कुमारीहरूको निराशालाई चिह्नित गर्दछ, जसले मध्यरातको पुकारले संकटका लागि कसले तयारी गरेको छ र कसले गरेको छैन भनी पहिचान गर्दा आफ्नो हराएको अवस्थालाई प्रकट गर्छन्। हिब्रू वर्णमालाका बाइसवटा अक्षरहरूले त्यस इतिहासभित्र सिद्ध हुने दिव्यता र मानवताको संयोजनको प्रतीकलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, यद्यपि मिलेराइट इतिहासले पहिलो कादेशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र आजको हाम्रो इतिहासले अन्तिम कादेशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

दुई रेखाहरू समानान्तर छन्, तर एउटाले परमेश्वरका जनहरूको असफलतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र अर्कोले परमेश्वरका जनहरूको विजयलाई। क्रूसभन्दा ठीक अघि, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई पानियमतर्फ ल्याउनुभयो, जसरी उहाँले आफ्ना अन्तिम-दिनका चेलाहरूलाई पनि पानियमसम्म ल्याउनुभएको छ, र त्यसो गर्दा उहाँले एक निराशालाई आफ्ना अन्तिम-दिनका चेलाहरूलाई मत्ती अध्याय सोह्रको इतिहासमा “यहूदीमत” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको लाओडिसीयाई एडभेन्टवादको “नियन्त्रणकारी प्रभाव” बाट हटाउन प्रयोग गर्न दिनुभयो। यसो गर्नुहुँदा, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई एकै साथ अन्यजातीयतासँग अझ निकट सम्पर्कमा पनि ल्याउनुभयो, यसरी आफ्ना अन्तिम-दिनका चेलाहरूको कार्य-परिवेशलाई प्रतिनिधित्व गर्दै, जो अहिले आधुनिक सञ्चार प्रणालीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको शैतानी शक्तिको पूर्ण विकसित प्रकटीकरणको बीचमा जीवनयापन गरिरहेका छन्, र ती प्रणालीहरू सारा संसारलाई पशुको छाप ग्रहण गर्न अगुवाइ गर्न प्रयोग भइरहेका छन्।

कैसरिया फिलिप्पीको इतिहास पानियमको युद्धको इतिहाससँग, र तेहीँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूसँग मेल खान्छ। ख्रीष्ट र उहाँका चेलाहरू क्रूसको छायामा उभिएका थिए, जसले उहाँका अन्तिम-दिनका चेलाहरूलाई आइतबारको व्यवस्थाको छायामा उभिएका रूपमा प्रतिरूपित गर्दछ। त्यहीँ, तेहीँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूमा, अर्थात् कैसरिया फिलिप्पीमा, र पानियमको युद्धमा पनि—जुन स्थानमा आज हामी उभिएका छौँ—ख्रीष्टले सोहीँ पदमा हुन लागिरहेको कुराको विषयमा आफ्ना चेलाहरूलाई शिक्षा दिन थाल्नुभयो।

“उहाँले तिनीहरूलाई उहाँलाई प्रतीक्षारत पीडाको विषयमा बताउन लाग्नुभएको थियो। तर पहिले उहाँ एकान्तमा जानुभयो, र तिनीहरूका हृदयहरू उहाँका वचन ग्रहण गर्न तयार होऊन् भनेर प्रार्थना गर्नुभयो।” *The Desire of Ages*, 411.

ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई क्रूशको विषयमा बताउनुभन्दा पहिले, उहाँ पहिले टाढा जानुभयो, अथवा उहाँ ढिलो गर्नुभयो; यसरी उहाँले दृष्टान्तमा रहेको ढिलाइको समय तथा १८ जुलाई २०२० देखि जुलाई २०२३ सम्मको

इतिहासलाई चिन्हित गर्नुभयो।

“तिनीहरूसँग सम्मिलित भएपछि उहाँले आफूले दिन चाहनुभएको कुरा तुरुन्तै प्रकट गर्नुभएन। त्यसो गर्नुअघि उहाँले तिनीहरूलाई उहाँप्रति आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्ने अवसर दिनुभयो, ताकि आउन लागेको परीक्षाका लागि तिनीहरू सुदृढ बनून्।” The Desire of Ages, 411.

जुलाई २०२३ मा, प्रभुले निराशासँग सम्बन्धित भएकाहरूलाई आफ्नो विश्वास व्यक्त गर्ने अवसर दिन थाल्नुभयो। उहाँले यो काम इज्जकिएल सैंतीसको सन्देश उद्घाटित गरेर गर्नुभयो, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ को सन्देशको पुष्टि थियो। यही त्यो सूत्र थियो जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि आरम्भ भएको छाप लगाउने समयलाई चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँग जोड्यो। जुलाई १८, २०२० को निराशालाई सत्यको संरचनाभित्र स्थापित गरेर यसले त्यसो गर्‍यो, किनकि जो हेर्न इच्छुक थिए, उनीहरूले चित्र सक्थे कि प्रत्येक सुधारवादी आन्दोलनको आफ्नै विशिष्ट पवित्र इतिहासभरि प्रवाहित हुने एक विषयवस्तु हुन्छ।

अन्तिम दिनहरूमा, तेस्रो हायको सन्देश ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुग्यो, त्यसपछि तेस्रो हायको एउटा झूटो सन्देश घोषणा गरियो जसले निराशा उत्पन्न गरायो; तर साढे तीन दिनसम्म मरेका, सुख्खा र छरिएका हड्डीहरूजस्तै रहेको अवस्थापश्चात् तिनीहरूलाई फेरि जीवित तुल्याउने सन्देश चार वायुहरूको सन्देश थियो, र त्यो पनि तेस्रो हाय नै हो।

अन्तिम-दिनका चेलाहरूले, यदि तिनीहरूले देख्न चाहन्छन् भने, यो देख्न सक्छन् कि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यका तीनवटा मार्गचिह्नहरू प्रत्येक चरणमा एउटै विषय हुन्, र दोस्रो चरणमा, हिब्रू वर्णमालाको तेह्रौँ अक्षरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको विद्रोहले त्यस सन्देशलाई “सत्य” भनी पुष्टि गर्‍यो। प्रभुले प्रदान गर्नुभएको दोस्रो साक्षी यस तथ्यमा थियो कि अघिल्ला सुधारात्मक आन्दोलनहरूको पहिलो निराशा परमेश्वरको प्रकट गरिएको इच्छाविरुद्धको विद्रोहमा आधारित थियो—चाहे त्यो मोशाले आफ्नो छोराको खतना नगर्नु होस्, वा उज्जाहले त्यो सन्दूक छोएको होस्, वा मार्था र मरियमले लाजरसको मृत्यु सम्बन्धमा येशूको वचनमाथि शङ्का गरेका हुन्। पहिलो निराशा आज्ञा उल्लङ्घनमा आधारित थियो भन्ने तथ्यलाई समर्थन नगर्ने एकमात्र सुधार-रेखा मिलराइटहरूको सुधार आन्दोलन थियो, तर त्यही समयमा यो पनि देखाइयो कि मिलराइटहरूको इतिहासभित्र आन्तरिक मार्गचिह्नहरू विद्यमान थिए, जुन “आठौँ, सातमध्ये नै भएको” सत्यमा आधारित थिए।

आठौँ सातकै हो भन्ने तथ्य अहिले खोलिँदै गएको येशू ख्रीष्टको प्रकाशको एक प्रमुख तत्त्व हो, र फिलाडेल्फियाली मिल्लेराइट आन्दोलनबाट लाओडिसियाली मण्डलीतर्फको संक्रमण एउटा यस्तो मार्गचिह्न थियो, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलन कहिले एक सय चवालीस हजारको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फ संक्रमण गर्नेछ भन्ने पहिचान गर्‍यो। त्यसैले, पहिलो मिल्लेराइट निराशा उनीहरूको आन्दोलनले अनाज्ञाकारिता प्रकट नगरी नै पूरा भएको तथ्यले अन्तिम दिनहरूमा उही मार्गचिह्नका लागि प्रतिविरोध प्रदान गर्‍यो, जहाँ तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलनले अनाज्ञाकारिता गर्नेछ र निराशा उत्पन्न गर्नेछ, र त्यसो गर्दा मिल्लेराइट मार्गचिह्नसँग मेल खानेछ, अनि एक सय चवालीस हजारको आन्दोलन आठौँ हो, जो सातकै हो, भन्ने कुरा देख्न सकिने तर्क उत्पन्न गर्नेछ।

जुलाई २०२३ मा, प्रभुले आइतबारको व्यवस्थाको सङ्कटको निम्ति आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई तयार पार्न “उजाडस्थानमा पुकार गर्ने एउटा स्वर” उठाउनुभयो, र जब उहाँ प्रार्थनामा विलम्ब गरेर चेलाहरूकहाँ फर्कनुभयो, तब उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो विश्वास व्यक्त गर्ने अवसर दिनुभयो। ख्रीष्टको दिनमा त्यो सन्देश उहाँको बप्तिस्मा थियो, त्यो बिन्दु जहाँ येशू, येशू ख्रीष्ट हुनुभयो। त्यो मार्गचिह्न सेप्टेम्बर ११, २००१ सँग मेल खान्छ, र उहाँका चेलाहरूलाई मानिसहरूले के सोच्दछन् भनी सोधियो, अनि त्यसपछि चेलाहरू आफैँले ख्रीष्टको विषयमा के सोच्दछन् भनी सोधियो।

“उहाँहरूसँग सम्मिलित हुनासाथ उहाँले आफूले दिन चाहनुभएको कुरा तुरुन्तै प्रकट गर्नुभएन। यो गर्नुअघि, उहाँले तिनीहरूलाई उहाँप्रतिको आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्ने अवसर दिनुभयो, ताकि तिनीहरू आउँदै गरेको

परीक्षाका लागि दृढ बनून्। उहाँले सोध्नुभयो, 'मानिसहरूले म, मानिसको पुत्रलाई, को हुँ भन्दछन्?'"

"दुःखको कुरा, चेलाहरू बाध्य भए यो स्वीकार गर्न कि इस्राएलले आफ्नो मसीहलाई चिन्न असफल भएको थियो। निश्चय नै, कतिपयले उहाँका चमत्कारहरू देख्दा उहाँलाई दाऊदको पुत्र भनी घोषणा गरेका थिए। बेथसैदामा भोजन खुवाइएका भीडहरूले उहाँलाई इस्राएलको राजा घोषणा गर्न चाहेका थिए। धेरै जना उहाँलाई अगमवक्ता रूपमा स्वीकार गर्न तयार थिए; तर उनीहरूले उहाँलाई मसीह हो भनेर विश्वास गरेनन्।" *The Desire of Ages*, 411.

एडभेन्टवादको बहुसंख्यक भागले सेप्टेम्बर 11, 2001 को तेस्रो हायमा विश्वास गरेन। तिनीहरूले आन्दोलनमा प्रस्तुत गरिएको भविष्यवाणीको वचनका केही आश्चर्यकर्महरूमा विश्वास गरे, र कतिपयले सेप्टेम्बर 11, 2001 को सन्देशमा सत्यका केही तत्त्वहरू रहेको बुझे, तर तिनीहरूले सेप्टेम्बर 11, 2001 का दाबीहरूमा वास्तवमै विश्वास गरेनन्।

सेप्टेम्बर ११, २००१ को दाबी अगस्त ११, १८४० को दाबीले प्रतिरूपित गरेको थियो, र अगस्त ११, १८४० को परिपूर्तिबारे टिप्पणी गर्दा सिस्टर व्हाइटले त्यो दाबी व्यक्त गर्नुभएको थियो। उहाँले यसरी भन्नुभयो:

"ठ्याक्कै निर्दिष्ट गरिएको समयमा, टर्कीले आफ्ना राजदूतहरूद्वारा युरोपका मित्रराष्ट्र शक्तिहरूको संरक्षण स्वीकार गर्‍यो, र यसरी आफूलाई ख्रीष्टीय राष्ट्रहरूको नियन्त्रणअन्तर्गत राख्यो। उक्त घटनाले भविष्यवाणीलाई ठ्याक्कै पूरा गर्‍यो। जब यो कुरा ज्ञात भयो, ठूलो जनसमूह मिलर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणी-व्याख्याका सिद्धान्तहरूको शुद्धताप्रति विश्वस्त भए, र आगमन आन्दोलनलाई अद्भुत प्रेरणा प्राप्त भयो। शिक्षा र प्रतिष्ठाका मानिसहरू प्रचार र उनका दृष्टिकोणहरूको प्रकाशन दुवैमा मिलेरसँग एकजुट भए, र 1840 देखि 1844 सम्म यो कार्य तीव्र गतिमा फैलियो।" *The Great Controversy*, 334, 335.

११ अगस्त १८४० मा पुष्टि गरिएको कुरा यो थियो कि मिलरका भविष्यवाणीसम्बन्धी दृष्टिकोणहरू सही थिए, र ११ सेप्टेम्बर २००१ को दाबीचाहिँ *Future for America* का भविष्यवाणीसम्बन्धी दृष्टिकोणहरू सही छन् भन्ने पुष्टि हो। २०२३ को जुलाई महिनामा पश्चात्ताप नगरेको भीडले, ख्रीष्टद्वारा रचना गरिएको र *Future for America* लाई सुम्पिएको कार्यविधि वास्तवमा पछिल्लो वर्षाको कार्यविधि नै हो भन्ने आधारलाई स्वीकार गर्न सक्दैनथ्यो र स्वीकार गर्न पनि चाहँदैनथ्यो। तर त्यसपछि ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई, भीडले होइन, उनीहरूले के ठान्छन् भनी सोध्नुभयो।

"अब येशूले दोस्रो प्रश्न सोध्नुभयो, जुन चेलाहरू स्वयंलाई सम्बन्धित थियो: 'तर तिमीहरूचाहिँ म को हुँ भनी भन्छौ?' पत्रुसले उत्तर दिए, 'तपाईं ख्रीष्ट, जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।'"

"सुरुदेखि नै पत्रुसले येशूलाई मसीहको रूपमा विश्वास गरेका थिए। यूहन्ना बप्तिस्मादाताको प्रचारद्वारा पापबोधमा आएका र ख्रीष्टलाई ग्रहण गरेका अरू धेरै जनाले, यूहन्ना बन्दी बनाइएपछि र मृत्युदण्ड दिइएपछि, उनको मिशनबारे शंका गर्न थाले; र उनीहरूले लामो समयदेखि प्रतीक्षा गरेका येशू नै मसीह हुनुहुन्छ कि भन्ने विषयमा अब उनीहरू शंकित भए। येशूले दाऊदको सिंहासनमा आफ्नो स्थान ग्रहण गर्नुहुनेछ भनी उत्कटतापूर्वक आशा गरेका धेरै चेलाहरूले, उहाँको त्यस्तो कुनै अभिप्राय छैन भन्ने बुझेपछि, उहाँलाई छाडेर गए। तर पत्रुस र उनका सहचरहरू आफ्नो निष्ठाबाट पछि हटेनन्। हिजो प्रशंसा गर्ने र आज दोषारोपण गर्नेहरूको चञ्चल चालले मुक्तिदाताका साँचो अनुयायीको विश्वासलाई नष्ट गर्न सकेन। पत्रुसले घोषणा गरे, 'तपाईं ख्रीष्ट, जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।' उनले आफ्ना प्रभुलाई राजकीय सम्मानले मुकुटित गरिनको निम्ति प्रतीक्षा गरेनन्, तर उहाँलाई उहाँकै नम्रतामा स्वीकार गरे।"

"पत्रुसले बाह्र जनका विश्वासलाई व्यक्त गरेका थिए। तैपनि चेलाहरू अझै ख्रीष्टको अभियानलाई बुझ्नबाट धेरै टाढा थिए। पूजाहारीहरू र शासकहरूको विरोध तथा गलत चित्रणले, यद्यपि तिनीहरूलाई ख्रीष्टबाट विमुख गराउन सकेन, तैपनि तिनीहरूमा ठूलो अन्योल उत्पन्न गराइरहेको थियो। तिनीहरूले आफ्नो बाटो स्पष्ट रूपमा देखिरहेका थिएनन्। तिनीहरूको प्रारम्भिक शिक्षणको प्रभाव, रब्बीहरूको शिक्षा, परम्पराको शक्ति—यी सबैले अझै पनि सत्यप्रतिको तिनीहरूको दृष्टिलाई अवरुद्ध गरिरहेका थिए। समय-समयमा येशूबाट प्रकाशका बहुमूल्य किरणहरू तिनीहरूमाथि चम्किन्थे, तर प्रायः तिनीहरू छायाहरूबीच छामछुम गरिरहेका मानिसहरूजस्तै थिए।

तर यस दिन, तिनीहरूको विश्वासको महान् परीक्षासँग आमनेसामने गराइनुअघि, पवित्र आत्मा सामर्थ्यका साथ तिनीहरूमाथि अवस्थित हुनुभयो। केही समयका लागि तिनीहरूका आँखा 'देखिने कुराहरू'बाट हटाइए, ताकि तिनीहरूले 'नदेखिने कुराहरू'लाई निहारून्। 2 Corinthians 4:18. मानवताको आवरणमुनि तिनीहरूले परमेश्वरका पुत्रको महिमा देखे।"

"येशूले पत्रुसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, 'धन्य छौ तँ, शिमोन बार-योना; किनकि यो कुरा तिमीलाई मासु र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर मेरा पिता, जो स्वर्गमा हुनुहुन्छ, उहाँले प्रकट गर्नुभएको हो।'" द डिजायर अफ एजेस, ४१२।

ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने पहिचानमा पत्रुसले गरेको स्वीकारोक्ति त्यस इतिहासको परीक्षात्मक प्रश्नसँग प्रत्यक्ष रूपमा बोलेको थियो। परमेश्वरको भविष्यद्वक्तामय वचनले तोकेबमोजिम मसीह प्रकट हुने समय आइपुगेको थियो, र त्यो सत्यलाई स्वीकार गर्नेहरू मात्र पत्रुसको उक्त कथनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूका साथमा समावेश हुनेथिए। पत्रुसले ११ सेप्टेम्बर २००१ मा स्थापित गरिएको सन्देशलाई स्वीकार गर्नेहरू र येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। "पत्रुसले बाह्र जनाको विश्वास व्यक्त गरेका थिए," र उनले प्रतिनिधित्व गरेका ती बाह्र जना एक लाख चवालीस हजार थिए। यही कारणले, उक्त खण्डमा ख्रीष्टले पत्रुसको नाम सिमोन बार-योनाबाट बदल गरी पत्रुस राख्नुभयो।

"सिमोन" को अर्थ "जसले सुन्छ" हो, र "बार" को अर्थ "को पुत्र" हो, र "योना" को अर्थ "परेवा" हो। सिमोनले तिनको प्रतिनिधित्व गर्थे जसले परेवाको सन्देश सुनेका थिए, जसले येशूको बपतिस्मासँग सम्बन्धित सत्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जब उहाँ शक्ति सहित अभिषिक्त भई ख्रीष्ट हुनुभयो, जसको प्रतीकात्मक निरूपण परेवाको आकारमा पवित्र आत्माको अवतरणद्वारा गरिएको थियो।

सुधारका रेखाहरू एक-अर्कासँग समांतर छन्, र यूहन्नाले मिलेराइटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले ११ अगस्ट, १८४० मा सानो पुस्तक खाए। यर्मियाह त्यस घटनासँग अनुरूप छ, र जब उनले सानो पुस्तक खाए, तब उनी परमेश्वरको नामद्वारा बोलाइए।

तपाईंका वचनहरू पाइए, र मैले तिनलाई खाएँ; अनि तपाईंको वचन मेरो हृदयको आनन्द र हर्ष भयो; किनकि, हे सेनाहरूका परमेश्वर परमप्रभु, म तपाईंको नामद्वारा कहलाइएको छु। यर्मिया १५:१६.

जब प्रभुले अब्रामसँग करार बाँध्नुभयो, तब उहाँले सारै र याकूबका सन्दर्भमा गर्नुभएझैं उसको नाम अब्राहाम राख्नुभयो। नाम परिवर्तन हुनु करारगत सम्बन्धको प्रतिनिधित्व हो, र त्यस मार्गचिह्नमा जहाँ दैवी प्रतीक अवतरण हुन्छ, परमेश्वरका जनहरूले सन्देशलाई ग्रहण गर्नुपर्छ, करारमा प्रवेश गर्नुपर्छ, र त्यसपछि तिनीहरूको नाम परिवर्तन हुन्छ। ख्रीष्टको समयका चेलाहरूका प्रतिनिधिको रूपमा, सिमोन बार-योनाले "ढुकुर"को सन्देश "सुनेका" मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्थे।

जब उनले यसरी साक्षी दिए कि त्यस मार्गचिह्नमा येशू ख्रीष्ट हुनुभयो, र उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो, र त्यसले समेट्ने सबै कुरा, तब ख्रीष्टले उनको नाम परिवर्तन गरी पत्रुस राख्नुभयो। उनले त्यस इतिहासका ख्रीष्टका करारबद्ध जनहरूले स्वीकार गरेको सन्देश व्यक्त गरेका थिए, र त्यसो गर्दा उनले अन्तिम दिनका एक लाख चवालीस हजारलाई पनि प्रतिरूपित गरे।

अङ्ग्रेजी वर्णमालामा "P" सोह्रौँ अक्षर हो, र "E" वर्णमालाको पाँचौँ अक्षर हो, र "T" बीसौँ अक्षर हो, "E" पुनः दोहोरिएको छ, र नाम "R" अक्षरमा समाप्त हुन्छ, जुन अठारौँ अक्षर हो। सोह्र "गुणा" पाँच, "गुणा" बीस, "गुणा" पाँच, "गुणा" अठार बराबर एक लाख चौवालीस हजार हुन्छ। अद्भुत भाषाविद्ले पत्रुससँग हिब्रू भाषामा बोल्नुभयो, र नयाँ करार युनानी भाषामा लेखियो, अनि किङ्ग जेम्स संस्करणका अनुवादकहरूले नयाँ करार अङ्ग्रेजीमा प्रस्तुत गरे।

भिन्न भाषाका ती तीन चरणहरूको उपस्थितिका बावजूद, परमेश्वरका पुत्र, अद्भुत भाषाविद्, र अद्भुत गणक ख्रीष्टले मत्ती अध्याय सोह्रमा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको यस्तो दृष्टान्त राख्नुभयो, जुन पानियमको युद्ध र उहाँको कैसरिया फिलिप्पीको भ्रमणसँग मेल खान्छ। उहाँले यो आफ्ना भाषा र संख्यामाथिको नियन्त्रण प्रयोग गरेर गर्नुभयो, किनकि उहाँ पाल्मोनी (अद्भुत गणक) पनि हुनुहुन्छ, र वचन (अद्भुत भाषाविद्) पनि हुनुहुन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“करिब दुई हजार वर्षअघि, परमेश्वरको सिंहासनबाट, स्वर्गमा रहस्यमय महत्व भएको एउटा स्वर सुनियो, ‘हेर, म आउँछु।’ ‘बलि र भेटी तँलाई मन परेन, तर मेरो निम्ति एउटा शरीर तयार पारिएको छ.... हेर, म आउँछु (पुस्तकको ग्रन्थावलीमा मेरो विषयमा लेखिएको छ,) हे परमेश्वर, तिम्रो इच्छा पूरा गर्न।’ हिब्रू 10:5-7। यी शब्दहरूमा अनन्त युगहरूदेखि गुप्त राखिएको उद्देश्यको परिपूर्ति घोषणा गरिएको छ। ख्रीष्ट हाम्रो संसारमा आउन लाग्नुभएको थियो, र देहधारण गर्न लाग्नुभएको थियो। उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘मेरो निम्ति एउटा शरीर तयार पारिएको छ।’ यदि उहाँ संसार हुनुभन्दा अघि पितासँग उहाँको भएको महिमासहित प्रकट हुनुभएको भए, उहाँको उपस्थितिको ज्योति हामी सहन सक्दैनथ्यौं। ताकि हामीले त्यसलाई देख्न सकौं र नष्ट नहोऔं, उहाँको महिमाको प्रकटीकरण ढाकिएको थियो। उहाँको दिव्यता मानवताले आच्छादित गरिएको थियो,—अदृश्य महिमा दृश्य मानवरूपमा।”

“यो महान् उद्देश्य प्रकारहरू र प्रतीकहरूमा छायाहरूमा पूर्वसंकेत गरिएको थियो। दन्किरहेको झाडी, जसमा ख्रीष्ट मोशासमक्ष प्रकट हुनुभएको थियो, त्यसले परमेश्वरलाई प्रकट गर्‍यो। देवत्वको प्रतिनिधित्वका लागि चयन गरिएको प्रतीक एक नम्र झाडी थियो, जसमा बाह्य रूपमा कुनै आकर्षण नभएको जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसले अनन्तलाई समेटेको थियो। सर्वदयालु परमेश्वरले आफ्नो महिमा अत्यन्त नम्र प्रकारभित्र आवृत गर्नुभयो, ताकि मोशाले त्यसलाई हेर्न सकोस् र जीवित रहोस्। यसरी नै दिनको बादलको स्तम्भ र रातिको आगोको स्तम्भमा परमेश्वरले इस्राएलसँग संवाद गर्नुभयो, मानिसहरूलाई आफ्नो इच्छा प्रकट गर्नुभयो, र तिनीहरूलाई आफ्नो अनुग्रह प्रदान गर्नुभयो। परमेश्वरको महिमा संयत पारियो, र उहाँको प्रताप आवृत गरियो, ताकि सीमित मानिसहरूको दुर्बल दृष्टिले त्यसलाई देख्न सकोस्। त्यसरी नै ख्रीष्ट ‘हाम्रो दीनताको शरीरमा’ (फिलिप्पी 3:21, R. V.), ‘मानिसहरूको समानतामा’ आउनुहुने थियो। संसारको दृष्टिमा उहाँमा यस्तो कुनै सौन्दर्य थिएन कि तिनीहरूले उहाँलाई चाहून्; तैपनि उहाँ देहधारी परमेश्वर, स्वर्ग र पृथ्वीको ज्योति हुनुहुन्थ्यो। उहाँको महिमा आवृत गरिएको थियो, उहाँको महानता र प्रताप लुकाइएको थियो, ताकि उहाँ शोकित र परीक्षित मानिसहरूको नजिक आउन सकून्।”

“परमेश्वरले इस्राएलका निम्ति मोशालाई आज्ञा गर्नुभयो, ‘तिनीहरूले मेरा लागि एक पवित्रस्थान बनाऊन्; ताकि म तिनीहरूका बीचमा वास गर्न सकूँ’ (प्रस्थान २५:८), र उहाँ आफ्ना प्रजाका बीचमा, त्यस पवित्रस्थानमा वास गर्नुभयो। उजाड मरुभूमिमा तिनीहरूको सबै श्रमपूर्ण भौताराइभरि उहाँको उपस्थितिको प्रतीक तिनीहरूसित रह्यो। त्यसरी नै ख्रीष्टले पनि हाम्रो मानवीय छाउनीको बीचमा आफ्नो पवित्रवास स्थापना गर्नुभयो। उहाँले मानिसहरूका पालहरूको छेउमै आफ्नो पाल टाँग्नुभयो, ताकि उहाँ हामीमध्ये वास गर्नुहोस्, र हामीलाई आफ्नो दैवी चरित्र र जीवनसँग परिचित गराउनुहोस्। ‘वचन देहधारी हुनुभयो, र हाम्रो बीचमा पाल टाँगेर बस्नुभयो (र हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन पिताबाट आउनुभएका एकमात्र पुत्रको महिमा जस्तै थियो), अनुग्रह र सत्यले परिपूर्ण।’ यूहन्ना १:१४, R. V., margin.”

“येशू हामीसँग बस्न आउनुभएकोले, हामी जान्दछौं कि परमेश्वर हाम्रा परीक्षाहरूसँग परिचित हुनुहुन्छ र हाम्रा शोकहरूमा सहानुभूति प्रकट गर्नुहुन्छ। आदमका हरेक छोरा र छोरीले बुझ्न सक्छन् कि हाम्रो सृष्टिकर्ता पापीहरूका मित्र हुनुहुन्छ। किनकि अनुग्रहको हरेक शिक्षामा, आनन्दको हरेक प्रतिज्ञामा, प्रेमको हरेक कार्यमा, मुक्तिदाताको पृथ्वीमा भएको जीवनमा प्रस्तुत गरिएका हरेक ईश्वरीय आकर्षणमा, हामी ‘हामीसँग परमेश्वर’ देख्छौं।”

“शैतानले परमेश्वरको प्रेमको व्यवस्थालाई स्वार्थको व्यवस्था हो भनी प्रस्तुत गर्छ। उसले घोषणा गर्छ कि हामीलाई त्यसका आज्ञाहरू पालन गर्नु असम्भव छ। हाम्रो प्रथम आमाबाबुको पतनलाई, र त्यसबाट उत्पन्न भएका सबै दुःखहरूलाई, उसले सृष्टिकर्तामाथि थोपर्छ, जसद्वारा मानिसहरूले परमेश्वरलाई पाप, पीडा, र मृत्युका कर्ता ठान्छन्। येशूले यस छललाई प्रकट गर्नुपर्ने थियो। हामीमध्ये एकका रूपमा उहाँले आज्ञापालनको उदाहरण दिनुपर्ने थियो। यसैका लागि उहाँले हाम्रो स्वभाव आफूमाथि लिनुभयो, र हाम्रा अनुभवहरूबाट भएर जानुभयो। ‘सबै कुरामा उहाँ आफ्ना भाइहरूजस्तै बनाइनु आवश्यक थियो।’ हिब्रू 2:17। यदि हामीले त्यस्तो कुनै कुरा सहनुपर्छौं जुन येशूले सहनुभएन, भने यसै बिन्दुमा शैतानले परमेश्वरको शक्तिलाई हाम्रो लागि अपर्याप्त ठहराउँथ्यो। त्यसैले येशू ‘सबै कुरामा हामीजस्तै परीक्षा भोग्नुभयो।’ हिब्रू 4:15। हामी अधीन हुने हरेक परीक्षालाई उहाँले सहनुभयो। र उहाँले आफ्नो पक्षमा त्यस्तो कुनै शक्ति प्रयोग गर्नुभएन जुन हामीलाई स्वतन्त्र रूपमा प्रस्ताव गरिएको छैन। मानिसका रूपमा उहाँले परीक्षासँग सामना गर्नुभयो, र परमेश्वरबाट उहाँलाई दिइएको शक्तिमा विजयी हुनुभयो। उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छा पूरा गर्न म आनन्द मान्दछु; हो, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ।’ भजनसंग्रह 40:8। जब उहाँ भलाइ गर्दै र शैतानद्वारा पीडित सबैलाई निको पार्दै हिँड्नुभयो, तब उहाँले मानिसहरूका सामु परमेश्वरको व्यवस्थाको चरित्र र उहाँको सेवाको स्वरूप स्पष्ट पार्नुभयो। उहाँको जीवनले साक्षी दिन्छ कि परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नु हाम्रो लागि पनि सम्भव छ।”

“आफ्नो मानवताद्वारा, ख्रीष्टले मानवतालाई स्पर्श गर्नुभयो; आफ्नो दिव्यताद्वारा, उहाँ परमेश्वरको सिंहासनलाई समात्नुहुन्छ। मानिसको पुत्रको रूपमा, उहाँले हामीलाई आज्ञाकारिताको एक उदाहरण दिनुभयो; परमेश्वरको पुत्रको रूपमा, उहाँले हामीलाई आज्ञाकारी हुन शक्ति दिनुहुन्छ। होरेब पर्वतको झाडीबाट मोशासित यसो भन्नुहुने ख्रीष्ट नै हुनुहुन्थ्यो, ‘म जो छु, सोही छु.... इस्राएलका सन्तानहरूलाई यसो भन्नु, म छु भन्नेले मलाई तिमीहरूका पठाउनुभएको छ।’ प्रस्थान ३:१४। यो इस्राएलको छुटकाराको प्रत्याभूति थियो। त्यसैले जब उहाँ ‘मानिसहरूको समानतामा’ आउनुभयो, उहाँले आफूलाई म छु भनी प्रकट गर्नुभयो। बेथलेहेमका बालक, नम्र र विनीत मुक्तिदाता, देहमा ‘प्रकट हुनुभएको’ परमेश्वर हुनुहुन्छ। १ तिमोथी ३:१६। अनि उहाँ हामीसित भन्नुहुन्छ: ‘म असल गोठालो हुँ।’ ‘म जीवित रोटो हुँ।’ ‘म मार्ग, सत्य, र जीवन हुँ।’ ‘स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार मलाई दिइएको छ।’ यूहन्ना १०:११; ६:५१; १४:६; मत्ती २८:१८। म प्रत्येक प्रतिज्ञाको सुनिश्चितता हुँ। म छु; नडराऊ। ‘हामीसँगका परमेश्वर’ पापबाट हाम्रो छुटकाराको जमानत, स्वर्गीय व्यवस्थाको आज्ञापालन गर्न पाउने हाम्रो शक्तिको प्रत्याभूति हुनुहुन्छ।” द डिजायर अफ एजेस, २३, २४।